

TITVLVS LVII

Quæ lex fuit hætenus obsoleta de decimis: in usum reuocata nunc est.

Legem salis olim iacentem nūc e somno surrexisse: uobis enunciamus.

Ne abutimini posthac ea lege.

Redijt ea lex in uim pristinam.

Facio uos cōmonitos: meo iussu locum esse legi Agrariæ.

Reddidimus legi Iulix suas uires.

In suū antiquissimū robur illud reuocauim⁹ legē Corneliā

Nō est dubitādū de sicarijs: q̄a lex est a nobis in eos facta.

Quid noua nostra lege decreuerim⁹: uobis enūciamus.

¶ Titulus. lvij.

¶ Læticiæ notæ nūcia familiaris.

Plutarchus

Quam mihi uita hoc tempore iucūda sit: hæc ep̄la nouæ læticiæ nuncia tibi significabit. Sum em̄ illo Plutarchi ductus ad scribendū hoc quoq; cum ait uoluptatē amicis significatam amicorū perinde ac propriā esse. Quo enim a me differs alio q̄ corpore? Animo sum⁹ ambo quidē uno. Itaq; quod mihi lætum est: lætū esse tibi pariter non dubito. Non uideſ igit̄ alienū a ratione: si te participē facio rei tuæ. Sum aut̄ in hac urbe plurimū honoratus: a principe maximopere: qui nō solū præsum monasterio: qđ & ingenij acrimonia: & inconcussa mente: & summa prudentia opus est gubernare: sed in multis exerceor maximisq; rebus in cōubijs transigendis: discordijs plurimorū sedandis: amicorum animis recōciliandis: componendisq; causis interdū difficillimis: quibus & si uiro longe præstantiore foret necesse: supposito tamen tantū industria: ut nequeam non gloriā reportare plusq̄ optatam. Id ego tamē diuinæ tribuo benignitati: quæ mlto largit̄ seruis plura q̄ sint promeriti: eo magis eos ad uirtutes: pietatem: æquitatem: charitatēq; inuitans. Ab hæc autē sum ad finitimas per plures inuitatus prædicationes: nō qui merear esse tā attente uocatus: quasi aut sanctus sim moribus ac uita: aut ingenio doctrinaq; maximus ac disertissimus: sed eadem

ut opinor diuina largitione: quæ ut plura in me cõfert: eo me uocat in grandiore sui numinis curâ. **H**æc sũmatim babes intelligisq; q̄ lætus sim: & q̄ te (q me amas) oporteat lætũ esse. **Ex Mediolano pridie Nonas Maias.**

Laticiaæ nouæ nũcia familiarissima.

Tam sum hoc tpe lætus mi frater: ut plane gestiã. **R**ediit em̄ ex **Syria** pater meus ditissim⁹. **P**ossumq; posthac non angere: ut solebã futurã uitæ conditionẽ meditatus. **N**am ut nõ te lateret: qbus nõ est in hoc orbe summũ æs: ij̄ mustitãt/ diuites læti sunt. **D**ices in uirtute diuitias sitas esse. **N**ec id **Iuuenalis** qdem inficior. **S**ed ut **Iuuenalis** inq̄t: baud facile emergũt in umbricio quorũ uirtutib⁹ obstat res angusta domi. **C**rede mihi (qđ **Quidius** apud **Nasonẽ** legit̄ (miseros prudẽtia prima relinq̄t: & se/ de ponto sus cũ re cõsiliũq; uenit. **L**aticiaæ nouæ sit igit̄ hæc eplã sed familiarissima nũcia: cui⁹ & te pticipẽ esse uelim: quẽ amore adeo me scio: ut oia mea sint tibi cõmunissima. **Ex Mediolano. Nonis Maijs.**

Laticiaæ nouæ nũcia grauis.

Qui primi oim læticias hominũ mentib⁹ instituerũt: eos (ut **Hesiodus** docet) superos fuisse censeo. **N**am mœrorẽ **Hesiodus** certe/ lachrymas/ labores/ languorẽ/ & reliqua animi perturbationes recte poetæ noctis & **Erebi** filias declararunt: **Eumenidas**q; ultrices ab inferis p̄dire: quæ nõ sinant iniu- **Eumenides** cũdos conquescere: at delectationes a cœlitibus traditas: & **Charites** a dijs p̄creatas nõ iniuriã descripsere. **N**ã quæ **Charites** mens inquieta uel pturbata qcq̄ potest uel recte iudicare: uel nõ poti⁹ errore ad iudicandũ induci: **Vt em̄ Aristote/ Aristoteles** le teste: temeritas obest cõsilio: sic rationi pturbatio. **Q**uo fit: ut neq; afflictus possit nõ temere iudicare: nec nõ pturbare. **A**t deus optimus cũ mercedẽ uoluit rite sibi obtemperantib⁹ polliceri: **G**audete inquit & exultate: qm̄ mer. **Christus** ces uestra copiosa est in cœlo. **G**audẽt & lætent̄ angeli afflicti superis: **A**ffligunt̄ & torquent̄ dæmones mali dã/ nati apud inferos. **L**aticia quæ nos acceperit noua: est tibi nũcianda: ut cognoscas: q̄ me deus foueat. **V**bi legebã

inē nōros quotidiana illa philosophica & theologica : quæ
 nostra esse nō nescis: uenit qdā furiosior potius: q̄ sapiētī
 or: sed neq; rudis: neq; nō disertus: q̄ uoluit me temptare:
Angelus rogauitq; qd existimarē esse Angelū: bonū respondi nun
 ciū. **At** ipse male inquit accipis. **Nam** si angelus bonū per
Euāgelistæ se nunciū significaret: frustra dicti sūt **Euāgelistæ** boni nū
 ciatores: aut **Euangeliū** bona nūciatio: cum: **Eu:** apud græ
Eucharistia cos idē sit: qd' apud nos bñ: unde & **Eucharistia** bona gra
 tia. **Huic** ego: dic mibi bone uir: q̄uis id etiam pprietas uo
 cabuli nō sonet: posset sonare uocabulū re ipsa: **Negāte** il
 lo. **Sic** ego: Inuētus dū **Saluator** in medio doctoz; in tem
 plo rñdens & interrogās illos: **Ad** doctores oēs intelligi
 mus: q̄ docent: quo qdē uocabulo & ij dici possunt: q̄ præ
 sunt litterarijs laudis. **Vnde** id potius censendū est esse de
 theologis doctoribus: q̄ de reliquis dictum: **Propterea** in
 qt: q̄ dei filius nō nisi de diuinis censendus est solit' cōmē
 tari. **At** & homo christus erat: & inter homines uersabat:
 & tunc admodū erat puer: cur nō sic de humanis ut de di
 uinis? **Qm̄** quod erat in templo cum doctorib': id signifi
 cat: cū alio loco dixerit: **Domus** mea domus orationis est.
Huc ego te demū puexi quo uolebā: ut faterere uocabu
 lū illud uniuersale ad omēs doctores: ad eos hic restringi
 solos: q̄ de diuinis rogabāt atq; rñdebant: præcipue cū le
 sus ad matrē dixerit: **Nescitis** in ijs esse me oportere quæ
 patris mei sūt: **Angelus** igit' & si nō bonū poti' nunciū: q̄
 nunciū absolute significet: cū tñ diuinus sciat nūcius esse:
 bonus intelligi debet nuncius. **Quā** euangeliū dictū est:
 ad excellentiā diuini uerbi dictū est. **Obstupuit** ille tam di
 fertus: ut dicē: græcus uocabuloz; interpret: nec ausus est
 obijcere quicq; aliud me sibi satisfecisse perpulchre dicēs.
Id & si non est læticiæ maximæ munus per se: nunc tamen
 sūma me affecit uoluptate: cū inuidi nōnulli existimarent
 nequire me qcq; aduersus illius dicta respondere. **Læticia**
 igit' hæc fuit hoc maior: quo cæli sunt liuore tincti q̄ cū tibi
 amicissimo cōmunem esse sciem: quē unice amo: & a quo

amari
 lapidas
 Magn
 Prælat
 Prælat
 Nihil
 Affert
 est neq
 Lætic
 Tam
 unq; op
 Non ex
 uentu
 Quid e
 Fallit
 Ego rñ
 me pu
 Prælat
 Quæ ut
 Debat
 de re de
 Et si m
 princ
 cū filii
 us sine
 ni mole
 non est
 pides e
 ria Heli
 princip
 us diu
 neq; inci

TITVLVS LVIII

amari plurimū opinor: **A**d te scripsi: ut nō min⁹ tua sit uoluptas hęc: q̄ mea. **E**x Mediolano. viij. Idus Maij.

Synonyma læticiæ nouæ nūciatūa.

Magna me tui fratris uidēdi læticia cœpit.

Haud facile dixerō: q̄ lætus nūc sim.

Hęc uoluptas in me maxima q̄dem est.

Nihil hoc tpe iucūdius esse mihi potuisset.

Affectus sum tuo filio uiso tanto gaudio: ut maius ullum esse nequeat.

Læticia est hac in re mihi maxima.

Tam lætus sum hoc tuo munere: ut ampli⁹ esse nō posse unq̄ opinor.

Non existimabam unq̄ ad me tantā ulla pro re læticiā peruenturam.

Quid est cur lætius uiuere queā: q̄ nunc uiuā?

Fuisti in me lætificādo propensissim⁹.

Ego tā lætus sum hīsce tuis acceptis litteris: ut lætiorē esse me posse nō ducam.

Hoc gaudiū cōe tibi esse uolo: qđ maxime me lætificat.

Cura ut tā lætū me semp efficias: q̄ nūc effecisti.

Debebā tibi plurima: sed qđ me a deo nūc lætū effeceris: debeo dedicoq̄ me totū.

Titulus. lviij.

De filio principī nato lætificatiua familiaris.

Et si multa sunt argnmenta: quibus omnis fortuna nostri principis nos debeat plurimū oblectare: tū hoc imprimis: cū filius natus est ei. **T**unc enim intelligim⁹ nos esse diu⁹ us sine cura ī pace quieteq̄ nostra facturos negocia & omni molestia uacaturos. **N**am ut **H**omerus ait: cui principī **H**omerus non est fili⁹: is perinde ac priuatus populis uir. **A**t ut **E**uripides dixit: principis fili⁹ lætificat populos. **A**t non iniuria **H**esiodus inq̄t: **N**ihil est tam populis exoptandū: q̄ ut **H**esiodus principī filius sit: cuius se facie quasi solis aspectu a tenebris diuidi posse censeat. **N**atus igitur nostro inuidissim⁹ mo principī filius tam nos reddidit omnes lætos: q̄ quic